

Eelotsuse küsimused

1. Kas täisverest saadud plasma suhtes, mis on mõeldud vereülekaneks ja mille valmistamisel on kasutatud tööstuslikku protsessi sisaldavat meetodit, võivad samaaegselt olla kohaldatavad 6. novembri 2001. aasta direktiivi⁽¹⁾ [(31. märtsi 2004. aasta direktiiviga⁽²⁾ muudetud redaktsioonis,)] ja 27. jaanuari 2003. aasta direktiivi⁽³⁾ sätteid mitte ainult selle kogumise ja uurimise, vaid ka töötlemise, säilitamise ja jaotamise osas; kas sellega seoses võib 6. novembri 2001. aasta direktiivi artikli 2 lõikes 2 kehtestatud normi tõlgendada nii, et selle tulemusel kohaldatakse ravimeid käsitlevaid ühenduse eeskirju tootele, mis kuulub samaaegselt ühenduse teise õigusakti kohaldamisalasse, üksnes juhul, kui viimati nimetatud õigusakt on leebem kui ravimeid käsitlevad eeskirjad?
2. Kas 27. jaanuari 2003. aasta direktiivi artikli 4 lõiget 2 tuleb tõlgendada — vajadusel koostoimes Euroopa Liidu toimimise lepingu artikliga 168 — nii, et see võimaldab selliste siseriiklike õigusnormide jõessejätmist või kehtestamist, mis seetõttu, et nendega on plasma jaoks, mille valmistamisel on kasutatud tööstuslikku protsessi sisaldavat meetodit, ette nähtud rangem kord kui see, mida kohaldatakse ravimite suhtes, annavad õiguse jätta kohaldamata 6. novembri 2001. aasta direktiivi kõik sätted või osa neist, eelkõige need, mis seavad ravimite turustamise ainsaks tingimuseks eelneva müügiloo saamise, ning jaatava vastuse korral: millistel tingimustel ja millises ulatuses?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. novembri 2001. aasta direktiiv 2001/83/EÜ inimtervishoius kasutatavate ravimeid käsitlevate ühenduse eeskirjade kohta (EÜT L 311, 28.11.2001, lk 67; ELT eriväljaanne 13/27, lk 69).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 31. märtsi 2004. aasta direktiiv 2004/27/EÜ, millega muudetakse direktiivi 2001/83/EÜ ühenduse eeskirjade kohta seoses inimtervishoius kasutatavate ravimitega (ELT L 136, lk 34; ELT eriväljaanne 13/34, lk 262).

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. jaanuari 2003. aasta direktiiv 2002/98/EÜ, millega kehtestatakse inimvere ja verekomponentide kogumise, uurimise, töötlemise, säilitamise ja jaotamise kvaliteedi- ja ohutusnõuded ning muudetakse direktiivi 2001/83/EÜ (ELT L 33, lk 30; ELT eriväljaanne 15/07, lk 346).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Leedu) 14. novembri 2012. aasta — UAB 4finance versus Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba ja Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

(Kohtuasi C-515/12)

(2013/C 26/62)

Kohtumenetluse keel: leedu

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Põhikohtuasja pooled

Apellatsioonkaebuse esitaja: UAB 4finance

Vastustaja: Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba ja Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. mai 2005. aasta direktiivi 2005/29/EÜ (mis käsitleb ettevõtja ja tarbija vaheliste tehingutega seotud ebaausaid kaubandustavasid siseturul ning millega muudetakse nõukogu direktiivi 84/450/EMÜ, Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiive 97/7/EÜ, 98/27/EÜ ja 2002/65/EÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EÜ) nr 2006/2004) I lisa punkti 14 tuleb tõlgendada nii, et müügievenduse püramiidskeemi loomist, kasutamist ja edendamist loetakse kõigil tingimustel eksitavaks kaubandustavaks üksnes juhul, kui tarbija on kohustatud maksma selle eest, et saada kompensatsiooni pigem teiste tarbijate skeemi kaasamise eest kui toodete müügi või tarbimise eest?
2. Juhul, kui on vajalik, et tarbija maksab õiguse eest saada kompensatsiooni, siis kas summa, mida tarbija maksab võimaluse eest saada kompensatsiooni pigem teiste tarbijate skeemi kaasamise eest kui toodete müügi või tarbimise eest, mõjutab müügievenduse püramiidskeemi kvalifitseerimist eksitavaks kaubandustavaks direktiivi I lisa punkti 14 tähenduses? Kas tarbijate tehtud maksed, mille summa on puhtsümboolne ja mida maksti tarbijate identifitseerimise võimaldamiseks, võib lugeda kompensatsiooni saamise võimaluse eest maksmiseks direktiivi I lisa punkti 14 tähenduses?
3. Kas direktiivi I lisa punkti 14 tuleb tõlgendada nii, et selleks, et müügievenduse püramiidskeemi loetaks eksitavaks kaubandustavaks, on oluline üksnes see, et juba registreeritud tarbijale makstakse kompensatsiooni pigem asjaolu eest, et ta kaasas skeemi teisi tarbijaid, kui toodete müügi või tarbimise eest, või omab tähtsust ka see, mil määral selles skeemis osalejatele uute tarbijate skeemi kaasamise eest makstud kompensatsiooni rahastatakse uute liikmete maksetega? Kas käesoleval juhul peab müügievenduse püramiidskeemis juba registreeritud osalejatele makstud kompensatsioon olema täielikult või suuremas osas rahastatud sellesse skeemi sisenenud uute liikmete maksetega?